

EQUINE RESEARCH & WELFARE FUND

EEN NIEUWE SECTIE IN DE SCHOOT VAN DE STICHTING PRINS LAURENT

De Raad van Bestuur van de Stichting Prins Laurent voor het welzijn van de huisdieren en de wilde dieren heeft haar activiteiten verruimd door de oprichting van een nieuwe sectie die zich zal toelagen op het welzijn van paarden, pony's en ezels.

Z.K.H. Prins Laurent, de actrice Emilie Dequenne en Dr. Jean Bastien bij het opstarten van het ERWF, de nieuwe afdeling van de Stichting Prins Laurent.

Onder de benaming "Equine Research & Welfare Fund" (ERWF) streeft deze sectie twee doelstellingen na: bijdragen tot het welzijn van paarden, pony's en ezels door een betere diagnose, behandeling en voorkoming van hun ziekten, en het ondersteunen van elk initiatief dat bijdraagt tot de strikte toepassing van methodes ter bevordering van het welzijn van de paardachtigen.

Naar het voorbeeld van het Belgisch Platform voor Alternatieve Methoden voor dierproeven (eerste sectie tot stand gekomen in de schoot van de Stichting Prins Laurent) zal de zetel van de nieuwe sectie "Equine Research & Welfare Fund", onder het voorzitterschap van Z.K.H. Prins Laurent, voortaan gevestigd zijn in de lokalen van de Stichting, Paul Deschanellaan 36-38, te 1030 Brussel.

Toch dient benadrukt te worden dat de oorsprong van het ERWF teruggaat naar een in 1987 opgerichte vzw, "Equine Research Funds", waarvan het initiatief lag bij docenten aan de Faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit van Gent en van Luik die destijds tot de vaststelling waren gekomen dat vele ziekten van paardachtigen, ondanks de middelen waar-

over de diergeneeskunde beschikt, niet te genezen bleken. Zij oordeelden dat enkel een merklijke vooruitgang van de wetenschappelijke kennis in betekenisvolle mate de behandeling en de preventie van deze ziekten zou kunnen verbeteren.

Opgenomen in de schoot van de Stichting Prins Laurent heeft het ERWF zich tot doel gesteld de activiteiten van de voormalige vzw, die sedert haar oprichting een dertigtal projecten op het vlak van geneeskundig onderzoek gesteund heeft, voort te zetten en te ontwikkelen.

Eén van de laatste, bijna voltooide, projecten is de scintigrafische studie van het longinfuus bij de paardachtigen teneinde de preventie van longbloedingen te bevorderen, alsmede een reeds voltooide studie met betrekking tot de specificiteiten van de hart- en ademhalingsfuncties van de ezels teneinde de behandeling van chronische ademhalingsziekten te verbeteren en dit dankzij een betere kennis van hun fysiologische en fysiopathologische specificiteiten.

Niettemin legt het ERWF, naast het wetenschappelijke luik van zijn activiteiten, de klemtoon op het aspect "welfare", d.w.z. het welzijn van de paarden en hun soortgenoten in het kader van de relatie tussen mens en dier. Zo zal de aandacht gaan naar het welzijn van de oudere paarden, alsmede naar de paarden die in een

manege verblijven. In een eerste stadium zal een brochure worden gepubliceerd met praktische en didactische richtlijnen bestemd voor diegenen die een paard, pony of ezel willen aanschaffen. Het ERWF zal in deze publicatie vooral de nadruk leggen op de plichten van de eigenaar ten overstaan van zijn dier vanuit een ethisch standpunt en op de elementaire zorgen die verstrekt dienen te worden.

Teneinde de nieuwe sectie "Equine Research & Welfare Fund" van de Stichting Prins Laurent alsmede haar activiteiten voor te stellen, heeft Z.K.H. Prins Laurent de wens uitgedrukt betrokken te worden bij de Operatie "Joli Cœur", genoemd naar het paard (waarvan de actrice Emilie Dequenne het meterschap aanvaard heeft) dat lijdt aan ernstige astma-aanvallen en bij iedere crisis in levensgevaar verkeert. Het paard wordt momenteel behandeld op het Departement Fysiologie van de Faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit te Luik. Daarom heeft het ERWF besloten het onderzoek naar een juiste behandelingswijze van "Joli Cœur" te financieren, evenals van de vele andere paarden die aan deze ziekte lijden.

In het kader van het eerste jaar van het bestaan van het ERWF heeft de Stichting Prins Laurent besloten de Prijs van de Stichting Prins Laurent 2001 te wijden aan het welzijn van de paarden, pony's en ezels. Wij herin-

neren u eraan dat het gaat om een prestigieuze prijs ter waarde van 500.000 Bef die om de twee jaar toegekend wordt aan een persoon of een team voor de realisatie van wetenschappelijk of fundamenteel onderzoek "in the field", hetzij in België of in het buitenland, met het oog op het verbeteren of evalueren van het dierenwelzijn.

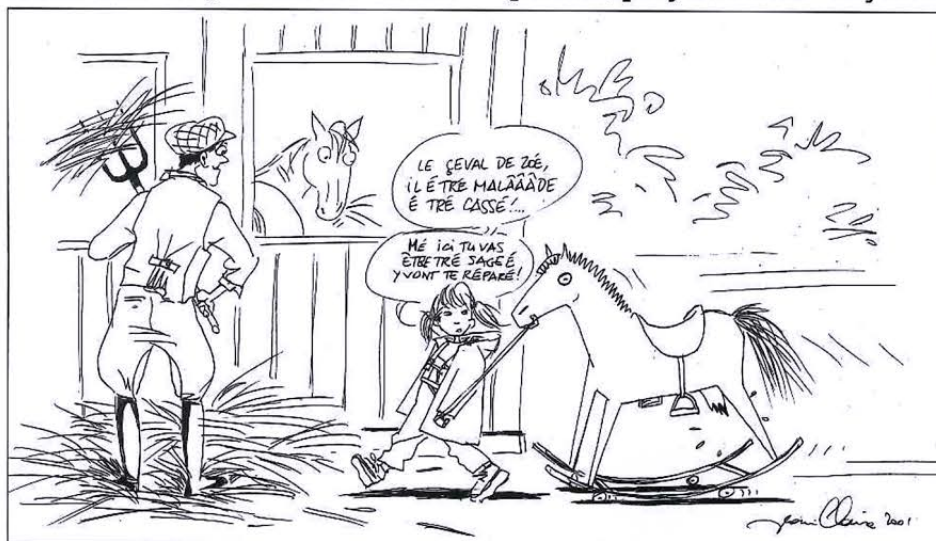

Z.K.H. Prins Laurent, Emilie Dequenne en Joli Cœur, het astmatische paard waarvoor het ERWF zal zorgen

Teneinde het grote publiek vertrouwd te maken met de nieuwe sectie van de Stichting Prins Laurent, het "Equine Research & Welfare Fund", evenals met haar activiteiten, heeft Z.K.H. Prins Laurent de wens uitgedrukt de Operatie "Joli Cœur" te steunen, genaamd naar het paard (waarvan de actrice Emilie Dequenne het meterschap aanvaard heeft) dat lijdt aan een zware vorm van astma en waarvoor elke crisis levensbedreigend is. Het paard wordt momenteel behandeld op het departement Fysiologie van de Faculteit Diergeneeskunde aan de Universiteit te Luik.

Het ERWF heeft beslist het onderzoek te financieren naar een juiste behandelingswijze teneinde zowel Joli Cœur te genezen als de talrijke andere soortgenoten die aan deze ziekte lijden.

In dit kader hebben op 8 februari 2001 Z.K.H. Prins Laurent en Dr. Jean Bastien, Afgevaardigd Bestuurder van de Stichting Prins Laurent, een bezoek gebracht aan het departement Fysiologie van de Faculteit Diergeneeskunde aan de Universiteit te Luik. In het bijzijn van de actrice Emilie Dequenne waren zij getuige van de behandeling van Joli Cœur door het team van Professor Pierre Lekeux, directeur van het ERWF, en hebben zij van de gelegenheid gebruik gemaakt om het startschot te geven voor deze nieuwe sectie.

ACTIE "JOLI CŒUR"

WAT IS DAMPIGHEID, DE ZIEKTE WAARAAN JOLI CŒUR LIJDT: WAT OVMAT HET?

Dampigheid (nl. astma van de paardachtigen) is een chronische ontstekingspathologie, de meest voorkomende bij volwassen paarden. Deze ziekte wordt voornamelijk veroorzaakt door een allergie aan de luchtwegen voor stof en bepaalde schimmels die zich bevinden in het paardevoer en slecht ontluchte paardeboxen.

De gevolgen zijn verschijnselen zoals broncho-constrictie en hypersecretie gekenmerkt door hoest, een moeilijke ademhaling en een

overgevoeligheid voor inspanningen.

In bepaalde extreme gevallen is de respiratoire benauwdheid van zulke aard dat ze de dood van de patiënt kan veroorzaken bij gebrek aan zuurstof.

Dampigheid is dus een groot probleem voor de gezondheid en het welzijn van de paardachtigen.

Hoe heeft de dienst fysiologie de behandeling van deze kwaal aangepakt?

Een groot aantal onderzoeksprojecten die in de afgelopen jaren ondernomen werden, hebben tot con-

crete resultaten geleid en de diagnose, de behandeling en de preventie van dampigheid verbeterd.

Hierna volgen enkele voorbeelden:

- uitwerken van diagnosetechnieken die het mogelijk maken paarden op te sporen die lijden aan subklinische dampigheid;
- vastleggen van een aerosoltherapie (verstuivers) bij de paardachtigen;
- het op punt stellen van stalstro en paardevoer dat arm is aan stof en schimmels.

Waarom dan nog onderzoek verrichten over deze ziekte?

Ondanks het gebruik van de beschikbare preventieve en verzorgende behandelingen, tonen bepaalde paarden, zoals Joli Cœur, slechts een gedeeltelijke en tijdelijke verbetering van hun ademhalingsverschijnselen. De reden is dat het uitschakelen van de aetiologische verwekker (zoals de stoffen en schimmels die zich bevinden in paardevoer) een belangrijke doelstelling is maar niet voldoende om de ontsteking en de functiestoornissen te beheersen die het gevolg zijn van een aanval van dampigheid bij paarden.

PRIJS "STICHTING PRINS LAURENT"

De Prijs 2001 is gewijd aan de paardachtigen

De Prijs 2001 van de Stichting Prins Laurent en de awards zullen op 30 november 2001 door Z.K.H. Prins Laurent overhandigd worden tijdens een Galadiner van de Stichting dat doorgaat in de prachtige manege van Mevrouw Decia de Pauw te Waver. Dit jaar staat het thema "het welzijn van de paardachtigen" centraal.

Er is bijgevolg een oproep uitgegaan naar alle kandidaten die zich willen inschrijven voor deze prestigieuze prijs ter waarde van 500.000 Bf, een prijs die elke twee jaar wordt toegekend aan een persoon of een groep personen die fundamenteel onderzoekwerk hebben verricht ter bevordering van het dierenwelzijn, hetzij in België hetzij in het buitenland. Sedert de oprichting van de Stichting op 20 december 1995 werd de Prijs reeds twee maal toegekend. De eerste keer, in 1996, ging de Prijs naar

"Dierenartsen zonder Grenzen", die dankzij deze Prijs hun project "PADEC" (Projet d'Appui au Développement de l'Elevage aux Comores), een ontwikkelingsproject ten voordele van de veeteelt op de Comoren, heeft kunnen realiseren. De tweede keer, in 1998, ging de Prijs naar Dokter Vandenheede voor zijn doctoraatssthesis voorgelegd aan de Universiteit van Luik getiteld "Les Réactions comportementales de la peur chez les Ovins domestiques", een werk over angstreacties bij schapen. In 1999 werd de Prijs evenwel niet toegekend aangezien geen enkel ingediend werk kon rekenen op de instemming van de jury. Overeenkomstig de beslissing van de Raad van Bestuur van de Stichting Prins Laurent zal de Prijs 2001 door een internationale wetenschappelijke jury bestaande uit zeven leden toegekend worden aan een werk gewijd aan de paardachtigen en gerealiseerd in de loop van de laatste drie jaar.

IN 1997 WERDEN DRIE AWARDS UITGEREIKT : AAN MEVROUW SUNAN EN MEVROUW KYENAN KUM (ZUID-KOREA), DIE ZICH HUN LEVEN LANG INGEZET HEBBEN VOOR DE DIERENBESCHERMING IN UITERST PRECAIRE OMSTANDIGHEDEN EN IN EEN VOOR DE DIEREN ZEER ONGUNSTIGE OMGEVING; AAN MEVROUW JEANNE MARCHIG (ZWITSERLAND), VOORZITTER VAN DE EUROPESE FEDERATIE VOOR DIERENBESCHERMING; EN AAN HET WALTHAM CENTRE IN LEICESTERSHIRE (VERENIGD KONINKRIJK), DAT DIVERS TEN VOORDELE VAN DE ONTWIKKELING EN HET WELZIJN VAN GEZELSCHAPSDIEREN.

Prins Laurent overhandigt een award op 3 december 1997 aan de initiatiefneemster voor de oprichting van de eerste vereniging voor dierenbescherming in Zuid-Korea.

Dit jaar zullen de paardachtigen bij de toekenning van de Prijs centraal staan.

De kandidaturen moeten uiterlijk op 15 augustus 2001 toekomen op de zetel van de Stichting Prins Laurent (Paul Deschanellaan 36-38, 1030 Schaarbeek), waar eveneens het reglement voor de toekenning van de Prijs verkregen kan worden.

Awards voor de verdedigers van de paardachtigen

Naast de wetenschappelijke Prijs, overhandigt de Stichting Prins Laurent awards aan personen of organisaties die beloond dienen te worden voor hun bijdrage aan de dierenbescherming of het dierenwelzijn. In dit kader werd in 1996 de "Bergerie du Faucon", het geesteskind van Pater Gilbert, beloond voor zijn inspanningen voor de sociale reïntegratie van jonge delinquenten door ze te werk te stellen op een boerderij in de Haute-Provence waar ze op die manier contact krijgen met de dieren.

In 1999 werden twee awards uitgereikt : aan Mevrouw Claudine Titeca, kunstschilderes die haar inspiratie vindt bij de dieren, voor haar vrijgevigheid tegenover de Stichting (u zal zich zeker de tentoonstelling van haar schilderijen herinneren, evenals de speelkaarten en de kerstkaarten die zij ontwierp

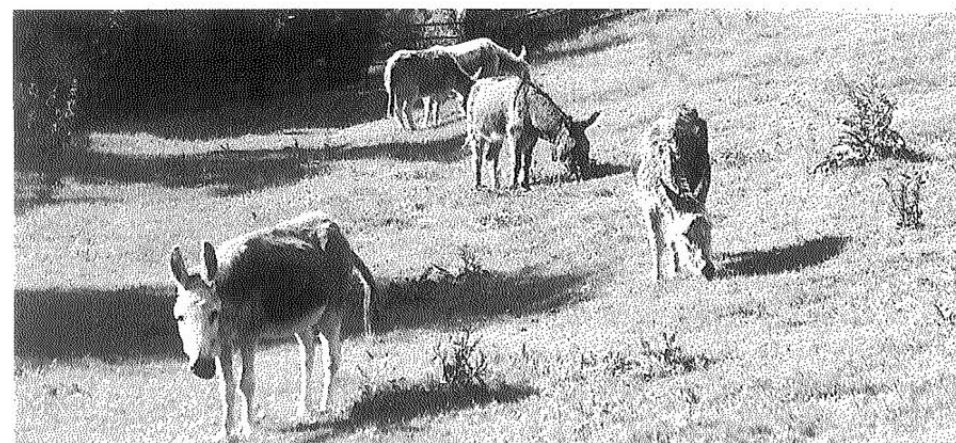
ten voordele van de Stichting); en aan Mijnheer Pierre-Henri Salfati voor de uitzending van zijn reportage op Arte rond het thema 'gebruik door de mens van het dier (paarden, olifanten, honden, duiven, dolfijnen, kamelen, ...) tijdens de oorlog'.

Enkele maanden later ontvingen de brandweerlieden van Charleroi, de rijkswacht en de burgerbescherming eenzelfde beloning voor de inzet van de honden en hun meesters tijdens de verschrikkelijke aardbeving in Turkije. Tenslotte vermelden we nog de award overhandigd aan de V.Z.W. Torenvalk voor haar inspanningen ter bescherming van de nesten van de grijze wouw die, verscholen in de tarwevelen, tijdens de oogst door de dorsmachines vernield worden.

We hopen dus dat er tijdens het Galadiner in november van dit jaar drie nieuwe awards uitgereikt zullen worden waarvan een gewijd aan de paardachtigen.

STUDIERS NAAR HET DONKEY SANCTUARY VAN GROOT-BRITANNIË

In het kader van het opstarten van de nieuwe sectie "Equine Research & Welfare Fund" organiseert de Stichting Prins Laurent in de herfst van dit jaar een studiereis naar het Donkey Sanctuary van Groot-Brittannië, een waar paradijs voor ezels aan de kust in Sidmouth in Devonshire.

Het Donkey Sanctuary, waarschijnlijk het belangrijkste centrum ter

wereld waar de ezel centraal staat, is een veilige haven waar opvang voorzien is voor mishandelde en verwaarloosde ezels die voor hun meesters niet langer interessant zijn omdat ze niet productief meer geacht worden, of waar de eigenaars zich simpelweg niet langer willen of kunnen om bekommeren. Sinds zijn oprichting in 1969 door Dierenarts Elisabeth Svendsen MBE heeft het Donkey Sanctuary ongeveer 7.500

ezels opgevangen, ongeacht hun leeftijd of hun gezondheidstoestand, en heeft ze hen de beste medische verzorging gegeven om hen een optimale levenskwaliteit te bezorgen. Het Donkey Sanctuary beschikt over een dierenkliniek gespecialiseerd in de behandeling van ezels. Dankzij de ervaring die de dierenartsen hebben kunnen opdoen door hun werk in het Donkey Sanctuary, heeft men een beter onderscheid kunnen maken tussen de medische behandelingen van ezels en de meer specifieke behandelingen van paarden. Op grond van zijn praktijkkennis heeft het Donkey Sanctuary een medisch naslagwerk gepubliceerd dat vaak als referentie gebruikt wordt door universiteiten en dierenklinieken.

Niettegenstaande alle ezels die terechtkomen in het Donkey Sanctuary levenslang eigendom blijven van deze organisatie, gebeurt het soms dat de ezels, als ze eenmaal

hersteld zijn, in onthaalgezinnen geplaatst worden, als ze tenminste al niet geadopteerd zijn door scholen. Ezels die in het Donkey Sanctuary blijven, worden ingeschakeld in een therapiecentrum waar gehandicapte kinderen een revalidatiebehandeling komen volgen. Dit centrum is een uitstekend voorbeeld van de interactieve relatie die kan groeien tussen mens en dier, tot groot voordeel van beiden.

Het belang van het Donkey Sanctuary voor de bescherming van de ezels heeft ons ertoe aangezet een driedaagse studiereis te organiseren in de herfst. Alle vrienden en vriendinnen van de Stichting die hieraan wensen deel te nemen, zijn welkom, maar het is best om zich zo snel mogelijk in te schrijven aangezien het aantal plaatsen beperkt is tot ongeveer veertig (een inschrijvingsformulier vindt u op p. 8).

Le rat en PVC

contribue à la réduction
des expérimentations
animales

Ce modèle réaliste de rat a été développé par Microsurgical Development, pour la formation en microchirurgie des étudiants, chirurgiens et biotechniciens.

Il permet ainsi de réduire de manière drastique les expérimentations animales dans le cadre des formations.

SOLVAY Pharmaceuticals, promoteur du projet, lui a apporté son soutien dès sa conception. S'efforçant de remplacer, réduire et de perfectionner l'emploi d'animaux de laboratoire vivants, SOLVAY Pharmaceuticals est parvenu à réduire les expérimentations animales de 80% sur les dix dernières années.

SOLVAY Plastics a conçu un PVC souple spécial qui donne l'aspect d'un vrai rat anesthésié.

Le rat en PVC a été mis sur le marché en 1999 et suscite l'engouement. A l'avenir, nous espérons qu'il fasse partie intégrante de la formation en microchirurgie.

Pour en savoir plus ou passer une commande, veuillez consulter notre site www.microdev.nl

a Passion for Progress®

Chemical and Pharmaceutical Group

ten jaar, het gebruik van dieren bij zijn proeven met 80 % te verminderen.

Solvay Plastics droeg bij door een flexibel PVC waardoor de PVC rat levensecht zou aanvoelen als een verdoofde levende rat. De PVC rat kwam in 1999 op de markt en werd enthousiast onthaald. We denken dat deze rat in de toekomst een belangrijk onderdeel wordt van de microchirurgische training.

Voor meer informatie en een bestelmogelijkheid kunt u vinden op www.microdev.nl

De PVC rat

een oplossing
voor het vervangen
van proefdieren

De stichting Microsurgical Development ontwikkelde een levensecht modelrat voor de microchirurgische training van studenten, chirurgen en biotechnici.

Op die manier kan het gebruik van levende dieren voor deze doeleinden sterk beperkt worden.

SOLVAY Pharmaceuticals, voorstander van het project, verleende zijn steun vanaf van bij het begin.

Door zijn streven om het gebruik van levende dieren te vervangen, te beperken en af te schaffen, slaagde SOLVAY Pharmaceuticals erin, de laatste

SOLVAY S.A. - Rue du Prince Albert 33 - B- 1050 Brussels - Tel. : 02/509 61 11 - <http://www.solvay.com>

EQUINE RESEARCH AND WELFARE FUND

DE EZEL, GEEN KLEIN PAARD

Sedert vele duizenden jaren was de ezel steeds aanwezig in de nabijheid van de mens bij zijn werk. Hij laat onder meer aan talrijke boeren uit de Derde wereld toe te overleven. De ezel vervangt inderdaad zeer vaak het lastpaard, omdat hij beter bestand is tegen de moeilijke levensvoorwaarden en minder duur uitvalt voor zijn onderhoud.

Zijn herkomst, zijn gebruik, zijn toekomst

Over de hele wereld treft men in China 11 miljoen ezels aan, er zijn er anderhalf miljoen in India, 5 miljoen in Ethiopië, 25.000 in Frankrijk en 5.000 in België. De ezels zijn alomtegenwoordig, rondslenterend met hun ogenschijnlijke nonchalance.

In de economisch ontwikkelde landen zijn paard en ezel na de Tweede Wereldoorlog en dankzij de modernisering van de landbouwwerktuigen bij de landarbeid overbodig geworden. Hun aantal is dan ook stilaan gekrompen. De ezels zijn in de vergetelheid geraakt en zijn slachtoffer geworden van de onverschilligheid van de mens.

Sedert de jaren zestig is een nieuwe belangstelling naar de ezels uitgegaan: zij behoren voortaan tot de gezelschapsdieren. Een ezel kan inderdaad door een kind worden bereden, hij kan ingespannen of gezadeld worden voor zwerftochten in de natuur. De ezel houdt de paarden in de weide gezelschap, en wegens zijn zacht en rustig karakter verricht hij wonderen bij hippotherapie (ook genoemd asinotherapie). Ook zijn talrijke verenigingen ontstaan waarvan de leden ezelliefhebbers

Het leven in de weide is voor de ezel onontbeerlijk.

zijn, die studbooks bijhouden. Hun populariteit blijft groeien.

De gemiddelde levensduur van de ezel in de ontwikkelingslanden bedraagt nauwelijks 11 jaar tegenover 27 jaar in de Europese landen.

De aankoop van een eerste ezel is geen gemakkelijke zaak. Zoals voor het paard of de pony is het vooral een passie, een liefhebberij. Het komt er vooral op aan zich niet te vergissen. Het is immers een gezelschap die voortaan gedurende circa 30 jaar uw leven zal delen! Vergeet niet dat een ezel behoefte heeft aan opvoeding; hij wordt niet afgericht.

De ezel heeft nood aan vrijheid en het leven in de weide is voor hem onontbeerlijk. In de winter is een supplement aan voeding zeker noodzakelijk (hooi van goede kwaliteit geplaatst in een ruif op een hoogte van 60 cm tot 1 m van de grond). Ook moet voorzien worden in een schuilplaats bij vochtig of winderig weer, of bij grote hitte. Vergeet de tussenkomst niet van de hoefsmid drie à vier maal per jaar. En "last but not least" denk daarenboven nog aan de wormbestrijding tweemaal per jaar. Onthoud eveneens dat de ezel de eenzaamheid niet verdraagt en bij het grazen op de weide gezelschap nodig heeft (paard, koe, schaap, geit)

Specifieke verschillen met het paard

Te allen tijde stond de ezel steeds symbool voor de onwetendheid en werd hij blootgesteld aan spot, dit wegens zijn lange oren. In de Bijbelse geschriften wordt hij echter op zijn juiste waarde geschat in talrijke citaten, die verwijzen naar zijn vriendelijke aard, zijn moed en vooral zijn verknoktheid aan de mens.

"In de oudheid waren er ezels die bij het zien van een genie begonnen te praten. Deze dagen zijn er mensen die wanneer ze een genie ontmoeten, beginnen te balen", zo schreef Victor Hugo.

Hoewel hij sedert lange tijd naast de mens woont, is de ezel zelden het voorwerp van studies. Dierenartsen die ezels moeten verzorgen, zien zich genoodzaakt deze te beschouwen als kleine paarden. Niettemin zijn er aanzienlijke verschillen tussen paard en ezel.

Een voorafgaande studie aan de Faculteit Dierengeneeskunde van de Universiteit van Luik heeft toegelaten een aantal specifieke kenmerken van de ezel te belichten. Als voorbeeld zijn er de anatomische en fysiologische bijzonderheden eigen aan de ezel wat betreft de ademhaling en het hart. Zijn ademhalingsmechanisme is minder krachtig door zijn nauwere luchtwegen. Anderzijds kunnen zijn hartritme en -eigenheden een invloed hebben bij de preventie en de diagnose van de ziekten bij de ezels.

Het zou daarom nuttig zijn steun te verlenen aan projecten die zich richten op de verbetering van de kennis op het vlak van de fysiologie, de pathologie en de methodes van behandeling van de ezel, dit ten einde meer nauwkeurige diagnoses te stellen en meer specifieke behandelings-

wijzen te kunnen toepassen ten gunste van het welzijn van deze lieve gezelschap. ■

Fabienne Pyr

PRIJS 2001

Voortaan en dit vanaf het jaar 2001 heeft het ERWF besloten een prijs toe te kennen ter waarde van 30.000 BEF voor een eindwerk van een student (over de gezondheid en het welzijn van de paardachtigen) aan de faculteit dierengeneeskunde van de universiteiten van Luik en Gent.

Aan de universiteit van Luik werd de Prijs 2001 behaald door Fanny Di Silvestro voor haar werk over het gebruik van kartonnen strooisel teneinde het leefmilieu van paarden die lijden van dampigheid te optimaliseren.

Aan de universiteit van Gent ging de Prijs 2001 naar Joachim Poot voor zijn werk getiteld "L-lactaat als prognostische parameter bij koliek"

WETENSCHAPPELIJKE PROJECTEN 2002

Het ERWF heeft zich tot doel gesteld wetenschappelijke projecten te financieren die de verbetering van het welzijn van de paardachtigen beogen en een concrete samenwerking tot stand te brengen tussen de research ten gunste van de mens en ten gunste van de dieren. Het comité van deskundigen van het ERWF (samengesteld uit wetenschappers, dierenartsen en personen bekommerd om het welzijn van de paardachtigen) heeft besloten twee projecten te financieren in 2002.

Het eerste project voorgesteld door dierenarts dr. Dominique Votion richt zich op de studie van de moleculaire mechanismen verantwoordelijk voor de aanhoudende longontsteking bij het dampig paard.

Het tweede project, ingeleid door dierenarts Dr. Frederik Pille, beoogt de studie van besmettelijke artritis bij paardachtigen.

De vergelijking van de genomen van de zieke en gezonde honden zou het mogelijk moeten maken om genetische mutaties te identificeren die invloed hebben op de bestudeerde ziekten.

In de diergeneeskunde zullen deze onderzoeken het mogelijk maken de maatregelen te nemen die opgelegd

worden aan honden, « dragers » van deze mutaties. Bijvoorbeeld : hen niet gebruiken bij de voortplanting, een voedingsregime voorzien om de ontwikkeling van de ziekte uit te stellen, een preventieve behandeling, enz.

In een tweede periode zullen de resultaten van LUPA invloed heb-

ben op de geneeskunde bij de mens aangezien de resultaten die verkregen werden op de hond, vervolgens op de mens kunnen geëxtrapoleerd worden. Men begrijpt dus de hoop die genetici specialisten stellen op een van de beste vrienden van de mens. ■

Elisa Di Pietro

VAN ERWF

STEEDS MEER PAARDEN WORDEN VERWAARLOOSD

We moeten helaas vaststellen dat steeds meer eigenaars van hun paarden willen afgeraken. In het geval van overlijden, ziekte of verlies van job bij de eigenaar van het paard is dat vrij normaal. Maar we kunnen wel niet goedkeuren dat mensen een paard wegdoen omdat het hen niet meer behaagt omdat het te oud of ziek is. Naast de klassieke vormen van dumpen die vroeger gebruikelijk waren, heb je nu eigenaars die hun paard wegdoen omdat ze niet voldoende op de hoogte waren van de dagelijkse behoeften van een paard.

Momenteel kan je een paard kopen voor minder dan 1000 €. Gewoonlijk gebeurt dat omdat de kinderen er zo'n zin in hebben of omdat men de mode volgt waardoor de wereld van het paard zo democratisch is geworden. De Franstalige Federatie van de Paardensport registreert sinds vorig jaar een record aantal nieuwe leden. Maar pas na die stap beseft men dat de kosten daar niet stoppen want volgende zaken moeten betaald worden : het verblijf van het paard (meerdere honderden euro's per maand), de dierenarts, de hoefsmid,

de rijlessen en de uitrusting. Dat brengt de jaarlijkse uitgaven op ongeveer 7000 €. Een passie voor paarden is dus niet zo democratisch als het lijkt.

De wereld van het paard heeft nooit zo'n succes gekend als vandaag maar de economie gaat er voorlopig niet op beter worden. Spijtig genoeg moeten we nu vaststellen dat de opvangcentra voor paarden zeker niet leeglopen omdat een groot aantal eigenaars van paarden de eindjes niet meer aan elkaar kunnen knopen en dus zeker niet instaan voor de kosten van het paard.

We moeten dus dringend aan de alarmbel trekken. Een toekomstige

eigenaar van een paard zou eerst goed moeten nadenken vóór hij de stap zet zodat het aantal achtergelaten paarden niet toeneemt. Sommige dieren zullen dan hun laatste levensjaren vredig slijten in een overbevolkt opvangcentrum en andere zullen dan, duidelijk minder gelukkig eindigen, in een slachthuis of in een vierkantig omheind stuk grond. ■

Wordt vervolgd in het volgend nummer van de krant van de Stichting met :

"Laten we waken over het welzijn van rijpaarden en aandacht hebben voor de meest voorkomende problemen" Een artikel van Frank O. Ödberg, professor aan de Universiteit Gent en VUB.